

РЕШЕНИЕ

№ 24249

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6161** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с § 2 и чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е въз основа на Решение № 6609/30.05.2024 г., постановено по адм. д. № 623/2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), Първо отделение, отменящо като неправилно на основание чл. 221, ал. 2 АПК Решение № 6254/23.10.2023 г. по адм. д. № 8170/2022 г. по описа на Административен съд – София-град (АССГ), с което е прогласена нищожността на акт за установяване на задължения (АУЗ) по чл. 107, ал. 3 ДОПК № 647003-1/28.09.2020 г. в частта, в която е потвърден с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община (ДДОП СО), с който са установени задължения за данък недвижими имоти (ДНИ) в размер на 5 402,95 лв. и такси за битови отпадъци (ТБО) в размер на 7 018,25 лв. за периода 01.01.2016 – 31.12.2020 г. и следващите лихви за просрочие съответно 1 194,91 лв. и 1 340,94 лв. за двете задължения. С решението на ВАС делото е върнато за разглеждане от друг състав на АССГ с указания да се произнесе по другите основания за оспорване на АУЗ.

В първоначалната жалба и пояснения след указания на съда за отстраняване на нередовности, че се обжалва АУЗ в потвърдената му част, се излагат доводи по същество на спора. Претендира се отмяна на АУЗ като нищожен, незаконосъобразен поради липса на фактически и правни основания за издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. С. Г., който поддържа жалбата със същите доводи. Моли за произнасяне по извършено оттегляна на АУЗ в хода на производството по адм. дело № 8170/2022 г. по описа на АССГ. Моли да му бъдат присъдени разноски за всички инстанции. Прилага списък /л. 22-23/.

Ответникът - директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, представляван от юрк. В., претендира отхвърляне на жалбата, потвърждаване на АУЗ в потвърдената му част и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за всички инстанции.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите и възраженията на страните, както и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На дружеството-жалбоподател, „Юнивърсъл естейт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е издаден АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 647003-1/28.09.2020 г. /л. 21-24 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/, връчен на 01.07.2022 г., който е издаден от С. С. на длъжност старши инспектор към отдел „Общински приходи-Студентска“, оправомощен със Заповед на кмета на СО № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. /л. 25 -26 от дело №8170/2022 г. на АССГ / и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. на основание чл. 4, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 ЗМДТ. АУЗ е издаден на основание подадена през 2015 г. декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти за недвижим имот с партиден № 7223F46764 – търговски обект-игрална зала /л. 30-36 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/ и подадена през 2015 г. декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти за недвижими имоти с партиден № 7223H46765 – жилище ап. 1, жилище ап. 3, жилище ап. 4, жилище ап. 8 /л. 37-43 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/. С АУЗ за периода 2016-2020 г. са установени задължения за ДНИ в размер на 6 040,57 лв. задължение по декларация, 0,00. лв. внесена сума, 5 402, 95 лв. главница, 1 194, 91 лв. съответна лихва или общо 6 597,86 лв., както и за ТБО в размер на 9 501, 78 лв. задължение по декларация, 1 493,05 лв. внесена сума, 7 018,25 лв. дължима главница, 1 340,94 лв. съответни лихви или общо 8 359,19 лв. Всички недвижими имоти са на адрес [населено място], район Студентска, ул. „А. Б. С., № 8.

Срещу АУЗ е постъпила жалба от дружеството по административен ред /л. 20 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/, с която се прави възражение за изтекла погасителна давност на част от задълженията, излагат се твърдения за липса на компетентност на органа, издал АУЗ, и че услугите по чл. 62 ЗМДТ не били престирани.

С Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. /л. 13 – 17 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/ на М. М. на длъжност директор дирекция „Общински приходи“ към Столична община, оправомощен със Заповед на кмета на Столична община с рег. № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. /л. 19 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/ задълженията за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2016 - 31.12.2016 г. са обявени за погасени по давност и АУЗ в тази част е отменен. Директорът приема, че АУЗ е обжалван частично, но потвърждава акта в частта за задълженията за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. в размер на 5 204,33 лв. главница и 848,92 лв. лихви към 28.09.2022 г. АУЗ е отменен в частта за задълженията за ТБО за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. и административната преписка е върната на отдел „Общински приходи-Студентска“ за образуване, провеждане и законосъобразно приключване на повторно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК в тази част.

Срещу решението на ДДОП е постъпила жалба пред АССГ /л. 5 – 6 от дело №

8170/2022 г. на АССГ/, в която се иска връщане на преписката на ДДОП за произнасяне поради това, че АУЗ бил обжалван в цялост, а не частично, както е приел ДДОП.

С Определение № 7407/26.09.2022 г. по адм. дело № 8170/2022 г. /л. 61 – 62 от дело № 8170/2022 г. на АССГ/ се прекратява производството и се връща преписката на ДДОП, като съдът приема, че ДДОП действително не е осъществил дължимия административен контрол по отношение установените задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. поради това, че е приел, че АУЗ не е обжалван в цялост и актът в тази част е влязъл в законна сила.

Срещу Определение № 7407/26.09.2022 г. по адм. дело № 8170/2022 г. по описа на АССГ е подадена частна жалба от дружеството /л. 3 от адм. д. № 10785/2022 г. на ВАС/, с която се моли за отмяна на определението като неправилно, поради това, че неосъщественият административен контрол бил основание за отмяна на АУЗ, а не за връщане на преписката на ДДОП.

С Определение № 11526/13.12.2022 г. на ВАС /л. 13-14 от адм. д. № 10785/2022 г. на ВАС/ Определението по адм. дело № 8170/2022 г. на АССГ е отменено, а делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия, като ВАС е приел, че по отношение задълженията за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. ДДОП е извършил дължимия административен контрол и произнасяне, а в останалата част АУЗ е отменен от компетентен орган, поради което не е налице голям предмет на обжалване в отменената част. С това ВАС очертава предмета на спора по адм. дело № 8170/2022 г., а именно задълженията за ДНИ и съответните им лихви за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г.

По делото от ответника е постъпила справка /л. 73 – 74 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/ за установените след Решение № СФД22-РД28-371/01.08.2022 г. задължения за ДНИ – главница и лихви.

На дружеството има издаден втори АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 845242-1/12.09.2022 г. /л. 80 – 83 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, с който на дружеството за същия период, 01.01.2017 – 31.12.2020 г., за същите имоти със същите партидни номера, на същото основание са установени същите задължения за ДНИ и ТБО. Този АУЗ е предмет на друго съдебно производство.

Като доказателства по делото, поради оспорване на размера на задълженията, от ответника е постъпила справка /л. 98 – л. 101 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, която представя начина на формиране на задълженията за ДНИ за процесния период, както и начина на изчисляване на размера на данъчните оценки на процесните имоти съгласно Приложение № 2 на ЗМДТ и данни за декларираните от дружеството размери на отчетните стойности на имотите, както и направена съпоставка за установяване на по-високата между данъчната оценка и отчетната стойност основа за облагане с оглед спазването на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ.

Ответникът е представил като доказателства за компетентността на административните органи и Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г. /л. 103 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. /л. 113 от адм. д. № 8170 на АССГ/, както и служебна бележка № СБ-120/04.04.2023 г. за отсъствието на кмета на СО на 14.02.2020 г.

Поради оспорване на справката за начина на формиране на задълженията и техния размер, по делото от ДДОП е постъпило становище /л. 118 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, с което се потвърждава и обяснява отново калкулацията на процесните

публични общински вземания.

С разпореждане от 11.04.2023 г. /л. 134 от адм. д. № 8170 на АССГ/, връчено на 25.04.2023 г. на ответника на основание чл. 156 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК е указан 7-дневен срок да заяви изрично дали оттегля първоначално издадения АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г. в частта относно определения с акта ДНИ за имотите с партидни номера 7223F46764 и 7223F46765.

С молба с пощенско клеймо от 29.04.2023 г. /л. 137 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/ ДДОП заявява, че оттегля частично АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г. в частта за ДНИ и съответните лихви за имотите с партидни номера 7223F46764 и 7223F46765 за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. Като основание за оттеглянето е посочен издаденият втори АУЗ № 845242-1/12.09.2022 г., с който се установяват същите задължения, за същите периоди и същите недвижими имоти.

В отговор на разпореждане от 03.05.2023 г. /л. 138 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, с което се указва на жалбоподателя да изрази дали е съгласен с оттеглянето съобразно чл. 156, ал. 2 АПК, от жалбоподателя е входено становище /л. 147 – 150 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, с което за пореден път се възразява срещу разпределението на доказателствената тежест и възможността да ангажира съдебно счетоводна експертиза (ССЕ) с цел доказване на твърдените разминавания в размерите на задълженията, както е изразено и искане в случай на оттегляне на акта да бъдат присъдени разноски на жалбоподателя съгласно приложен списък.

В отговор на разпореждане от 09.05.2023 г. /л. 147 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, с което на жалбоподателя отново е указано, че съгласие или несъгласие с оттеглянето на АУЗ трябва да бъде изрично изразено, от жалбоподателя по делото е постъпило становище /л. 151 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, в което изрично посочва несъгласие с оттеглянето на АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г., защото последващо издаденият АУЗ № 845242-1/12.09.2022 г. бил нищожен като касаещ същите задължения за същия период и същите недвижими имоти.

С протоколно определение от 19.06.2023 г. /л. 154 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/ съдът е указал на ответника, че оттеглянето е акт, обратен на издадения АУЗ, и за да е налице хипотезата на чл. 156 от АПК е необходимо да се установи, че органът едностранно е прекратил права и задължения, разпоредени с АУЗ. В настоящия случай се е установило, че е издаден повторен АУЗ със същите задължения за ДНИ и за период, идентичен с процесния. Следователно не е налице оттегляне, като същевременно повторният акт не е предмет на производството по адм. д. № 8170/2022 г. по описа на АССГ, поради което при липсата на основания по чл. 159, т. 8 от АПК съдът е дал ход на делото.

Със същото протоколно определение съдът е назначил на основание чл. 171, ал. 2 от АПК служебно ССЕ и е определил депозит в размер на 200,00 лв., вносим от жалбоподателя и е отхвърлил възражението на жалбоподателя във връзка с възложените за ССЕ разноски.

С протоколно определение от 16.10.2023 г. /л. 157 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/ на основание чл. 253 от ГПК, предвид това, че още не е бил внесен депозитът за вещото лице от жалбоподателя, съдът е отменил определението от 19.06.2023 г., с което е назначена ССЕ и на основание чл. 161 от ГПК е указал на жалбоподателя последиците от възпрепятстване на доказването, а именно, че съдът с оглед обстоятелствата по делото може да приеме за доказани фактите, относно които страната е създавала пречки за събиране на допуснати доказателства, след което с

Решение № 6254/23.10.2023 г. по адм. д. № 8170/2022 г. по описа на АССГ /л. 158 – 160 от адм. д. № 8170 на АССГ/ прогласява нищожността на АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г. в частта, в която е потвърден с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на ДДОП поради липса на компетентност на административния орган, издал акта.

Във връзка с касационна жалба на ДДОП, с Решение № 6609/30.05.2024 г. по адм. д. № 623 по описа на ВАС за 2024 г. /л. 32 – 34 от адм. д. № 623/2024 на ВАС/ е отменено Решение № 6254/23.10.2023 г. на АССГ, като ВАС установява, че не е налице нищожност на АУЗ и връща делото за разглеждане от друг състав на АССГ.

С определение за насрочване от 03.07.2024 г. по адм. д. № 6161/2024 г. на АССГ /л. 2 гръб от адм. д. № 6161 от 2024 г. на АССГ/ е назначена служебно ССЕ с депозит за вещото лице в размер на 380,00 лв. от бюджета на съда. На 14.10.2024 г. по делото е постъпило заключението на вещото лице /л. 17 – 19 от адм. д. № 6161/2024 г. на АССГ/ по поставените от съда въпроси.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Допустимостта на жалбата е изследвана в хода на адм. д. № 8170 по описа за 2022 г. на АССГ, преминало инстанционен контрол във ВАС, поради което настоящият съд няма да преповтаря проверката.

Във връзка с поддържания от жалбоподателя петитум за прогласяване нищожността на АУЗ, следва да се отбележи, че съдът следи служебно за валидността на акта, като с оглед решението на ВАС по адм.д. № 623/2024 г., с което е отменено решението по адм.д. № 8170/2022 г. и делото е върнато за ново разглеждане, като ВАС е приел, че АУЗ не е нищожен, то и настоящият състав е обвързан да приеме, че АУЗ е валиден административен акт. Ако АУЗ беше нищожен, макар и на различно от приетото по адм.д. № 8170/2022 г. основание, то ВАС щеше да остави решението му в сила.

По отношение изказаното от жалбоподателя в о.с.з. на 22.10.2024 г. в настоящото производство съгласие с оттеглянето на процесния АУЗ и изложеното искане за произнасяне по оттеглянето, което жалбоподателят считал за цялостно, съдът при разглеждане на делото от фактическа страна констатира, че в производството по адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ по реда на чл. 156, ал. 1 АПК е постъпила молба от ответника с изрично посочване, че се прави частично оттегляне, с което след указанията на съда, жалбоподателят изрично е посочил по реда на чл. 156, ал. 2 АПК, че не е съгласен с оттеглянето. Във връзка с молбата за оттегляне съдът е констатирал, че не е налице оттегляне с изложените в протоколното определение мотиви за реална липса на воля за оттегляне предвид издадения втори АУЗ и е дал ход на делото /л. 154 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, като мотивите се поддържат и от настоящия състав. Същите са застъпени и в практиката на ВАС - Решение от 29.10.2019 г. по адм. д. № 8098/2019 г., 5 чл. с-в на ВАС; Решение от 12.03.2024 г. по адм. д. № 11994/2023 г., IV отд. на ВАС; Решение от 18.06.2020 г. по адм. д. № 12255/2019 г., II отд. на ВАС. В допълнение, когато ВАС върне делото за разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, съдът не е обвързан от мотивите на първоинстанционното решение, но съобразно чл. 226, ал. 1 АПК производството продължава от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото, което в случая е неправилната оценка в решението на първоинстанционния съд по отношение основанията за прогласяване на нищожност. Следователно в случая вече е налице произнасяне по оттеглянето с протоколно определение. След

произнасянето по оттеглянето в производството по адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ в настоящото производство няма ново волеизявление на издателя на акта, че иска да оттегли АУЗ. Съответно не е налице ново волеизявление, с което жалбоподателят да се съгласи съобразно чл. 156, ал. 2 АПК. С оглед изложеното, настоящият състав не дължи произнасяне в диспозитива във връзка с оттеглянето.

Във връзка с формулирания пред настоящия състав в о.с.з. от 22.10.2024 г. от процесуалния представител на жалбоподателя петитум за отмяна на АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г. поради съществени процесуални нарушения, доколкото ДДОП не бил осъществил административен контрол, като бил приел, че оспореният пред него АУЗ е оспорен не в цялост, а частично, настоящият състав установи по делото, че по този въпрос е налице произнасяне на ВАС с Определение № 11526 от 13.12.2022 г. по адм. д. № 10785/2022 г. по частната жалба на дружеството във връзка със същото възражение на дружеството. Съгласно чл. 236 във вр. с чл. 223 АПК определението на ВАС е окончателно. Настоящият състав не дължи повторно произнасяне, а указанията на ВАС съгл. чл. 224 от АПК са задължителни.

Наведените от жалбоподателя доводи за нищожност на АУЗ поради липсата на изложени фактически и правни основания за неговото издаване са несъстоятелни. На първо място, липсата на фактически и правни основания представлява порок на формата на акта и води до неговата унищожаемост, а не нищожност, като е основание за евентуалната му отмяната като незаконосъобразен, така Решение от 21.10.2024 г. по адм. д. № 3884/2024 г., I отд. на ВАС; Решение от 31.10.2024 г. по адм. д. № 587/2024 г., V отд. на ВАС. На второ място, такова нарушение в конкретния случай не може да бъде констатирано от съда. Както е посочено в самия акт, АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г. е издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Посочени са конкретните декларации по чл. 14 ЗМДТ, които са били подадени от дружеството и приложени по делото, като на база данните в тях са установени публичните общински вземания.

Съдът счита, че при издаване на оспорения АУЗ правилно е приложен материалният закон по отношение установените задължения за ДНИ и съответните лихви за просрочие.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗМДТ с ДНИ се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. В случая на облагане подлежи сграда в строителните граници на Столична община, район Студентски, в която обособените обекти са жилища и търговски площи, в случая игрална зала. Изключенията на чл. 10, ал. 2, 3 и 4 ЗМДТ по отношение облагането не са налице.

На основание чл. 11, ал. 1 ЗМДТ данъчно задължени са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. В производството не се спори, че „Юнивърсъл естейт“ ЕООД има качеството на данъчнозадължено лице.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година. В чл. 20, ал. 1 ЗМДТ е указано, че данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от

служител в общинската администрация, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица. Съобразно чл. 21, ал. 1 ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. С Наредбата за определяне размера на местните данъци, приета от Столичния общински съвет, ДНИ се начислява на база 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот за 2017 г. - 2020 г. От своя страна данъчната оценка се определя по чл. 4 от Приложение 2 към ЗМДТ, а именно въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула:

ДО = БС x Км x Ки x Кх x Кв x Ко x ПЛ, където:

ДО е данъчната оценка в евро;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв.м. в евро;

Км - коефициент за местоположение;

Ки - коефициент за инфраструктура;

Кх - коефициент за индивидуални характеристики;

Кв - коефициент за височина;

Ко - коефициент за овехтяване;

ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв.м.,

като БС се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта съобразно Таблица 1 в Приложение 2 към ЗМДТ.

ДДОП е представил по делото справка как са формирани задълженията на жалбоподателя за ДНИ за процесните периоди и имоти /стр. 98 – 101 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/, както и становище по възраженията на дружеството срещу справката /л. 118 от адм. д. № 8170/2022 г. на АССГ/.

Въпреки некоректното процесуално поведение на жалбоподателя, състоящо се в отказа му да поиска ССЕ въпреки указаната му доказателствена тежест, а впоследствие да внесе депозит по служебно назначената от съда по адм. д. № 8170/2022 г. ССЕ в размер на 200 лева, настоящият състав е приел, че с оглед изричното оспорване на начина на формиране и размера на задълженията от страна на жалбоподателя, и с оглед спазване на разпоредбата на чл. 171, ал. 2, изречение второ от АПК и принципа за служебното начало съдът следва да назначи ССЕ, като е определил депозит в размер на 380,00 лв. за сметка на бюджета на съда. Последното е извършено от настоящия състав предвид това, че неназначаването служебно на ССЕ по дело, неизяснено от фактическа страна, би представлявало съществено процесуално нарушение, което би било основание за отмяна на съдебния акт, в какъвто смисъл е и трайната съдебна практика на ВАС, Решение от 22.10.2024 г. по адм. д. № 1891/2024 г., VI отд. на ВАС; Решение от 03.10.2024 г. по адм. д. № 6148/2024 г., VII отд. на ВАС; Решение от 10.07.2024 г. по адм. д. № 939/2024 г., III отд. на ВАС.

Съдът изцяло кредитира заключението на назначено вещо лице, на което е била поставена задача да изчисли задълженията на дружеството по ЗМДТ по

подадените от него данъчни декларации. При спазване на описаната в ЗМДТ и Наредбата за определяне на местните данъци на Столичен общински съвет методика на изчисляване, заключението съвпада с депозираната по делото справка от ДДОП, както относно начина на формиране на задълженията, така и относно размера им. Според експертизата за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. се дължи ДНИ в размер на 5 204,33 лв. и съответните лихви към 28.09.2020 г. в размер на 848,65 лв. Вещото лице е допуснало грешка при изчислението на лихвата с 27 стотинки, като на стр. 3 от експертното становище в ред 4 на таблицата /4223F467641000, сграда, [населено място], [улица]/ за 2020 г. вместо 9,85 лв. е записано 9,58 лв., вследствие на което се получава разликата от 27 стотинки, но е видно, че се касае за грешка, като при правилно изписване на сумата на лист 18 от адм. д. № 6161/2024 г. общият размер на лихвата възлиза в размер на изчисления в АУЗ и упоменат в Решението на ДДОП, а именно 848,92 лв.

Предвид гореизложеното, възраженията относно материалната законосъобразност на оспорения АУЗ се явяват несъстоятелни.

Крайният извод на съда е за цялостна неоснователност на иницирираното от „Юнивърсъл естейт“ ЕООД оспорване.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена за сумата от 905,30 лв. за всяка инстанция на основание чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед материалния интерес по делото в размер на 6 052,98 лв. или общо за трите инстанции на основание чл. 226, ал. 3 от АПК на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 715,90 лв. и държавна такса пред ВАС а в размер на 56,63 лв.

Жалбоподателят следва също така да заплати в полза на АССГ 380,00 лв. за служебно назначената за сметка на бюджета на съда ССЕ на основание чл. 77 от ГПК вр. чл. 144 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Юнивърсъл Естейт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 647003-1/28.09.2020 г. в обжалваната част, в която е потвърден с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, относно установените задължения за данък недвижими имоти за данъчен период 01.01.2017 - 31.12.2020 г. в размер на 5 204,33 лв. ведно с лихва за забава в размер на 848,92 лв.

ОСЪЖДА „Юнивърсъл Естейт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столичната община юрисконсултско възнаграждение за трите инстанции в размер общо на 2 715,90 лв. и държавна такса пред ВАС в размер на 56,63 лв.

ОСЪЖДА „Юнивърсъл Естейт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на бюджета на Административен съд – София-град сумата от 380,00 лв. за

служебно назначената съдебно-счетоводна експертиза.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: